

ROALD
DAHL

CHARLIE
și fabrica de ciocolată

ROALD
DAHL

CHARLIE
și fabrica de ciocolată

Ilustrații de Quentin Blake

Traducere din limba engleză
de Christina Anghelina

Redactor: Teodora Terciu
Machetare, design și DTP: Florin Paraschiv
Design copertă: Alexandru Daș

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

DAHL, ROALD

Charlie și fabrica de ciocolată / Roald Dahl; trad. de
Christina Anghelina. – București: Editura Arthur, 2012.

ISBN 978-606-8044-22-4

I. Anghelina, Christina (trad.)

821.111-31=135.1

Roald Dahl
Charlie and the Chocolate Factory

Copyright © Roald Dahl Nominee Ltd., 1964
Illustrations Copyright © 1995 by Quentin Blake
All rights reserved

© Editura Arthur, 2012, pentru prezenta ediție
Editura Arthur este un imprint al Grupului Editorial ART.

Pentru Theo

În această carte
apar cinci copii:

AUGUSTUS HAPLEA

Un puști lacom

VERUCA SALT

O copilă răzgâiată

VIOLETTE BEAUREGARDE

O fată care mestecă gumă fără încetare

MICKY TEVE

Un băiat care nu face altceva
decât să se uite la televizor

și

CHARLIE BUCKET

Eroul poveștii

Cuprins

1. Să-l cunoaștem pe Charlie	9
2. Fabrica domnului Willy Wonka	17
3. Willy Wonka și Prințul Indian	23
4. Lucrătorii misterioși	26
5. Biletele de Aur	31
6. Primii doi câștigători	34
7. Ziua lui Charlie	40
8. Încă două Bilete de Aur au fost găsite	44
9. Bunicul Joe își încearcă norocul	50
10. Familia suferă tot mai rău de foame	53
11. Miracolul	60
12. Ce scria pe Biletul de Aur	65
13. Ziua cea mare	73
14. Domnul Willy Wonka	78
15. Sala cu ciocolată	85
16. Omuleții Oompa-Loompa	91
17. Augustus Haplea dispare	95
18. În jos, pe râul de ciocolată	105
19. Sala invențiilor – Sfarmă-fălci care nu se termină niciodată și caramellele de păr	113
20. Uriașa mașină de gumă	118

21. Adio, Violette!	121
22. Pe coridor	131
23. Bomboanele pătrate care se rotesc	136
24. Veruca în Sala cu alune	139
25. Marele ascensor de sticlă	149
26. Laboratorul de testare a ciocolatei televizate	156
27. Micky Teve este transmis prin televiziune	162
28. A mai rămas doar Charlie	175
29. Ceilalți copii pleacă acasă.	181
30. Fabrica de ciocolată Charlie	184

1 | Să-l cunoaștem pe Charlie

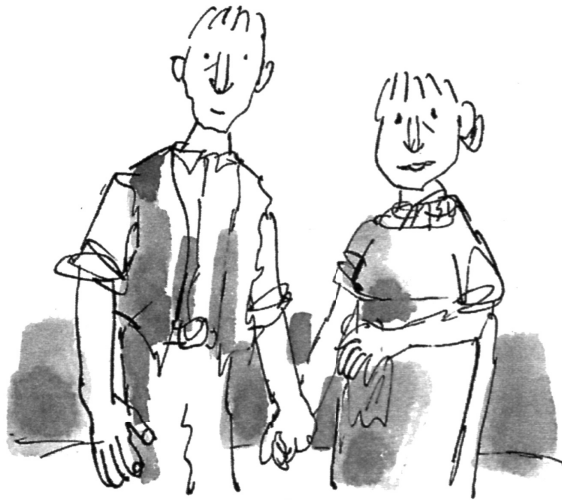

Acești doi bătrâni sunt părinții domnului Bucket. Se numesc Bunicul Joe și Bunica Josephine.

Iar *acești* doi bătrâni sunt părinții doamnei Bucket.
Numele lor sunt Bunicul George și Bunica Georgina.

Acesta este domnul Bucket. Aceasta este doamna Bucket.
Domnul și doamna Bucket au un băiat care se numește
Charlie Bucket.

Iată-l și pe Charlie.

Bună, ce faci? Bine, mulțumesc, dar tu? Bine, mulțumesc. Charlie se bucură să vă cunoască.

Toată familia – cei șase adulți (numără-i, dacă nu mă crezi) și micul Charlie Bucket – locuiește împreună într-o căsuță de lemn de la marginea unui mare oraș.

Casa lor nu era îndeajuns de încăpătoare pentru atâția oameni, așa că stăteau tare înghesuiți acolo. Aveau doar două camere și un singur pat, care fusese cedat celor patru bunici, pentru că erau foarte bătrâni și oboșiți. Erau atât de oboșiți, că niciodată nu se dădeau jos din pat.

Într-o parte, dormeau Bunicul Joe și Bunica Josephine, în cealaltă – Bunicul George și Bunica Georgina.

Domnul și doamna Bucket, împreună cu micul Charlie Bucket, dormeau în cealaltă cameră, pe saltele puse direct pe podea.

Vara nu era chiar așa rău, dar iarna era de-a dreptul îngrozitor: toată noaptea, viscolul se furișa pe sub ușă și podeaua era scaldată în aerul rece ca gheața.

Nu puteau să-și cumpere altă casă mai bună sau măcar un pat – nici vorbă! Erau mult prea săraci!

Domnul Bucket era singurul care lucra. Era muncitor la o fabrică de pastă de dinți, iar sarcina lui era să înșurubeze capacul, după ce tubul era umplut cu pastă. O astfel de muncă nu e niciodată bine plătită, așa că bietul domn Bucket, oricât de iute ar fi lucrat și oricâte capace ar fi înșurubat pe zi, nu câștiga niciodată destul de mult cât să-și întrețină cum se cuvine familia. Nici măcar bani să ia de-ale gurii nu aveau. Singurele alimente pe care și le puteau permite erau pâine cu margarină la micul dejun, cartofi fierți cu varză la prânz și supă de varză la cină. Duminica, lucrurile stăteau un pic mai bine. Cu toții

așteptau această zi – chiar dacă meniul era neschimbat, aveau voie să-și pună două porții dacă poșteau.

Deși nu se poate spune că familia Bucket murea de foame, fiecare dintre ei – cei doi bunici, cele două bunici, tatăl lui Charlie, mama lui Charlie și mai ales Charlie însuși – simțea cât era ziua de lungă că îl roade stomacul de foame.

Cel mai mult simțea Charlie. În ciuda faptului că mama și tatăl lui renunțau adeseori la prânzul sau la cina care li se cuvenea pentru a-i lăsa mai mult lui Charlie, totuși mâncarea nu era suficientă pentru un copil în creștere. Își dorea cu disperare să mănânce și altceva decât supă de varză și iar supă de varză, din care nu se putea sătura. Dar cel mai mult și cel mai mult își dorea... CIOCOLATĂ.

Dimineața, în drum spre școală, Charlie trecea pe lângă un magazin care avea muniți de ciocolată în vitrină și se oprea adesea să-și lipească nasul de geamul rece, salivând ca un apucat. De multe ori vedea cum alți copii scot din buzunare batoane moi de ciocolată și le înfulecă lacom, iar acest lucru era pentru el o *adevărată* tortură.

Își avea și el porția lui de ciocolată, însă o primea doar o singură dată pe an, de ziua lui de naștere. Toată familia punea bani deoparte pentru acest eveniment deosebit, iar el știa că în ziua cea mare va primi negreșit un baton de ciocolată doar pentru el. Iar când ziua mult așteptată sosea, Charlie punea cu grijă ciocolata într-o cutiuță de

lemn și o păstra ca pe o comoară. În zilele următoare ridica cu băgare de seamă capacul cutiei ca s-o privească, dar nu se atingea de ea. După multă vreme, când pur și simplu nu se mai putea abține, desfăcea *un colțișor* de poleială care lăsa la vedere doar o fărâmă de ciocolată, iar după și mai multe zile gusta *un colțișor* de ciocolată – doar atât cât să simtă pe limbă gustul delicios de dulce. În ziua următoare, mai mușca o fărâmă și uite-așa reușea Charlie să mănânce timp de o lună întregă un baton de ciocolată de zece cenți.

Dar încă nu v-am spus nimic despre lucrul care-l chinuia pe micul Charlie cel iubitor de ciocolată! Era lucrul care-l chinuia *de o mie de ori* mai tare decât vederea munților de ciocolată din vitrină sau a copiilor răsfățați care se îndopau cu batoane de ciocolată în fața lui. Era cea mai mare tortură pe care v-ați putea-o vreodată imagina, iată despre ce era vorba:

În orașul lui Charlie – de fapt așa de aproape, încât se vedea de la geamul casei lor – era O URIAȘĂ FABRICĂ DE CIOCOLATĂ.

Închipuiți-vă!

Și nu era doar o mare fabrică de ciocolată. Nici pomeală! Era cea mai mare și mai faimoasă fabrică de ciocolată din lume! Era FABRICA WONKA, aflată în proprietatea unui domn numit Willy Wonka, cel mai mare producător și creator de ciocolată din câți au existat! Ce loc

nemaiomenit și misterios era acea fabrică! Ascunsă după porți de fier uriașe, împrejmuită de un zid înalt, deasupra căruia se putea vedea, zi și noapte, cum se înalță fumul pe coșuri, însoțit de zumzăitul neconținut al mașinilor. Dar lucrul cel mai chinuitor era mirosul, aroma aceea delicioasă de ciocolată care putea fi simțită cale de două poște în jurul fabricii!

Micul Charlie Bucket trecea chiar prin fața porților de fier ale fabricii atunci când se ducea și când venea de la școală. Și, de fiecare dată, savura acele momente, încetinea pasul și trăgea adânc în piept aroma dulce.

Oh, iubea mirosul acela de ciocolată!

Și, vai, cât își mai dorea să ajungă și el înăuntrul acelei fabrici de ciocolată și să vadă ce se întâmplă acolo!